

er at opretholde kapaciteten, på trods af at der ikke kommer nogen folk?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nej, det er ikke det, Enhedslisten vil. Det er klart, at hvis man i årevis har været i den situation, at der ikke er nogen folk, som kommer i de teatertilbud, man giver, så må man selvfølgelig overveje, hvad man gør ved det.

Nu er den eneste konklusion, man kan drage, jo ikke nødvendigvis at nedlægge teatrene. Der var jo engang en diskussion om aviser. Der var en, der sagde: Jeg er stor modstander af aviser, jeg vil have dem nedlagt. Så var der en anden, der sagde: Jeg er en endnu større modstander af de eksisterende aviser, jeg vil have nogle andre aviser. Og den mulighed eksisterer; det er jo også dér, de politiske muligheder kommer ind, nemlig at være med til, at nogle andre får chancen, hvis man mener, at det ikke fungerer på den rigtige måde.

Men det er da klart, at hvis man i årevis har en situation, hvor der ikke er nogen, der kommer i teatrene, så må man selvfølgelig vurdere det, men er det den situation, vi har i dag?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det lyder næsten utroligt, men det er jo selvfølgelig ikke første gang, Enhedslisten og Dansk Folkeparti kan mødes om en god sag.

Men skal jeg forstå hr. Søren Søndergaard sådan, at parameteret for at skulle lukke et teater så skulle være belægningsprocenten? Det er jo faktisk det, jeg hører hr. Søndergaard sige. Det synes vi jo i Dansk Folkeparti kan være et af parametrene – ikke, at det er parameteret til at nedlægge et teater, absolut ikke, for det ville være for tyndt, men det vil være et af parametrene. Det vil jeg gerne have et svar på.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

For det første vil jeg sige, at nu tror jeg lige, vi skal holde fast i, at det forslag, vi diskuterer, er om Det Danske Teater, som er et turnerende teater, men det er da klart, at det selvfølgelig er oplagt, at hvis man over en længere periode har teaterkapacitet – hvis vi snakker mere generelt – der ikke bliver anvendt, så må man da kigge på det.

Jeg understreger, at der er to muligheder for at gøre noget ved det, enten at finde en facon,

hvor nogle andre får mulighederne for det, og det kan nogle gange kræve investeringer, og så er den anden mulighed selvfølgelig at skære kapaciteten ned. Det er da oplagt.

Vi har haft diskussioner om Det Kongelige Teater, og der mener jeg, at fru Louise Frevert og hendes parti går fuldstændig forkert, fordi man ikke forstår nødvendigheden af at investere i Det Kongelige Teater, så Det Kongelige Teater kan få nogle nye fysiske rammer og, havde jeg nær sagt, træde ind i et nyt årtusind. Man vil helst have det gamle kukkaseteater, hvilket betyder, at man har en situation, hvor unge mennesker i stort omfang siger gab! Der har det for os været helt afgørende for at gå med i forliget om Det Kongelige Teater, at vi får nogle nye muligheder, at teatret får nogle nye muligheder.

Derfor er det altså sådan, at hvis man skal have større belægning, så kan det nogle gange kræve en investering i stedet for en nedskæring.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Nu gør vi krav på at høre fru Bodil Kornbek!

Bodil Kornbek (KD):

Det Danske Teater er jo en helt fantastisk teatermulighed. Det er jeg sikker på at Enhedslistens hr. Søren Søndergaard også mener og kulturministeren ligeså. Tænk engang at få teatret ud til hele den danske befolkning med et bredt repertoire, nogle oplevelser, nogle udfordringer, hvad det nu kan være. Derfor vil jeg sige endnu en gang, som jeg også sagde i min tidligere tale, at det er skønt, at Socialdemokratiet bringer det på dagsordenen, og at vi får det diskuteret, og jeg må også sige – for en gangs skyld til ministerens ros – at det er rigtig fint, at der nu er kommet nogle millioner kroner til teatret her.

Så alt i alt kan man sige, at den del af det er positiv. Men et er selvfølgelig at diskutere økonomi og muligheder, noget andet er, at økonomi jo også hænger sammen med de forventninger, vi har til teatret. Hvilken betydning skal teatret have i vort land? Hvilken placering er det, vi ønsker det skal have fremover? Så økonomi er jo ikke bare en diskussion, vi skal tage særskilt og så sige, nå, men så løser vi alting ved det, for det gør vi ikke. Økonomien er jo også det, der danner grundlaget for forventninger og ønsker, det, vi gerne vil se på teatret fremover: hele mangfoldigheden, vækstlaget, det eksperimenterende, det udfordrende, det underholdende, dansen, børneteateret og hele paletten simpelt hen, som vi har haft fremme i dag.